

Ти си сжция, който замина
преди много години въ свѣта,
отъ кждето се връщашъ завинаги
съсь една изповѣдна мечта :

като блудна загубена лястовица,
що въвъ бурята дири заслонъ —
да намѣришъ пакъ старото гнездо
и любимия синъ небосклонъ.

И азъ чувамъ какъ буйно възкликвашъ
омагьосанъ отъ виделина :
не пжтувамъ ли въ нѣкаква приказка
въ непозната и чужда страна ?

Не припомнятъ ли тия картини,
що безшумно се гонятъ навънъ,
за сънуванъ въ далечно детинство
нѣкой хубавъ предколеденъ сънь ?